

ת"פ (כפר סבא) 25208-04-24 - אלון קנט אופרי נ' מדינת ישראל

ת"פ (כפר-סבא) 25208-04-24 - אלון קנט אופרי נ' מדינת ישראל/שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 25208-04-24

אלון קנט אופרי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר-סבא

[26.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום נוכח טענה לאי קיום חובת היידוע בדבר זכות השימוע.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14/8/23, התגלע ויכוח בין אחותו של הנאשם לבן זוגה לשעבר (להלן: המתלונן), במהלכו התקשרה האחות לנאשם בבכי וטענה כי המתלונן תקף אותה. הנאשם הגיע לבית האחות, הבחין במתלונן וסטר בפניו. האחות ניסתה להרחיק את הנאשם מהמתלונן, ובתוך כך, הפילה אותו ארצה. המתלונן תפס בשערות ראשו של הנאשם וזה הכה את המתלונן באמצעות שני אגרופים לפניו. לאחר מכן, הנאשם תפס ברגלו של המתלונן, הפילו ארצה והכה אותו באמצעות אגרוף נוסף, בעוד האחות ניסתה להרחיקו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם למתלונן שבר בארובת עינו הימנית.

בבקשה נטען כי הנאשם מסר בפתח חקירתו שהוא עבר להתגורר בתל אביב חודש לפני מועד החקירה, וכי אינו זוכר את כתובתו המדויקת. בהמשך, עת שוחרר הנאשם בערובה למעצר בית בביתו, מסר את כתובתו המדויקת בה ישהה במהלך מעצר הבית-רח' כביר 1 תל אביב. למרות זאת, מכתב היידוע נשלח לכתובת ישנה בפתח תקווה מספר פעמים וחזר. לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה לא עשתה מאמץ מספיק לאתר את כתובתו הנכונה של הנאשם באופן שהיה מאפשר להמציא לו את מכתב היידוע לכתובת אותה מסר בכתב הערובה. נטען כי פעולה זו מנוגדת להנחיות פרקליט המדינה הדורשות "סקידה סבירה" במקרים בהם מכתב היידוע חוזר. כתוצאה מכך, נפגעה זכותו של הנאשם לשימוע טרם הגשת כתב האישום.

מתגובת המאשימה עלה כי מכתב היידוע נשלח בדואר רשום לכתובתו של הנאשם, כפי שמצויה במערכות המשטרה וכפי שמעודכנת ברישומי משרד הפנים, רח' אסתר המלכה 2 פתח תקווה. לטענתה, לאחר שזה חזר, לא היה מקום לשלוח אותו לכתובת שמסר הנאשם בכתב הערובה, שכן מדובר היה בכתובת בה הנאשם היה אמור לשהות במעצר בית למשך 5 ימים בלבד. כמו כן צוין כי גם במועד כתיבת התגובה, כתובתו המעודכנת במשרד הפנים של הנאשם היא עדיין אסתר המלכה 2 בפתח תקווה, וכי מעיון במערכות המשטרתיות עלה כי בשנים האחרונות הנאשם לא התגורר בתל אביב.

הנה כי כן, המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלה לאיזו כתובת היה צריך להישלח מכתב היידוע. סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך". (ההדגשה אינה במקור).

אין חולק כי המאשימה שלחה את מכתב היידוע אל כתובתו של הנאשם המעודכנת במשרד הפנים בעיר פתח תקווה. אולם, לטעמי, בכך לא פעלה המאשימה באופן מהותי בהתאם לחובתה על פי סעיף 60א(א) לעיל. שכן, דובר בכתובת רשומה, אך בענייננו זו לא היתה הכתובת הידועה לרשות התביעה. כך, מתיק החקירה, שאין יותר ממנו בכדי לגבש את ידיעת התביעה, עלה בבירור כי הנאשם כבר אינו מתגורר בכתובת זו, שהרי מסר כי לאחרונה עבר לגור בעיר אחרת, היא תל אביב. בהמשך, לצורך שחרורו למעצר בית בביתו (ולא בבית אדם אחר) השלים את פרטי הכתובת בעיר זו. משמע, על פי החקירה עצמה, היתה ידועה לתביעה כתובת אחרת, ואליה היה מקום לשלוח, עוד מלכתחילה, את מכתב היידוע.

לא מצאתי ממש בטענת המאשימה כי נוכח הגבלת מעצר הבית לחמישה ימים, לא היה מקום להניח כי זהו כתובתו הקבועה של הנאשם. טענה זו היתה ראויה אילו היה מדובר במקרה שבו נחקר מורחק מביתו הקבוע מטעמים הקשורים בחקירתו ו/או בהגנה על מאן דהוא. אלא, שבענייננו כתובת מעצר הבית ניתנה רק מחמת היותה ביתו של הנאשם, ולא היה צורך להיזקק לכתובת אחרת למעצר הבית שעה שהמתלונן ואחות הנאשם התגורר בעיר אחרת-הוד השרון. במצב זה, ברי כי הנאשם המשיך לגור באותה כתובת אף בתום תקופת מעצר הבית. אדרבא, כאשר בתחילת חקירתו הבהיר הנאשם שעבר לגור לאחרונה בתל אביב. במצב זה, מבין שתי הכתובות, בפתח תקווה ובתל אביב לעיל, זו שלא היתה הגיונית היתה דווקא הכתובת בפתח תקווה, כך ששליחת מכתב היידוע דווקא לכתובת זו היתה בבחינת כישלון ידוע מראש. כך לא אמורה לפעול רשות תביעה לצורך הגשמה מהותית של חובתה על פי חוק ליידע נאשם בדבר זכותו לבקש שימוע, להבדיל מרשות תביעה שפועלת באופן טכני לצאת ידי חובה, במקרה הטוב.

על פי הפסיקה, לא בכל מקרה של הפרת החובה ליידע נאשם בדבר זכותו לבקש שימוע, יבוטל כתב האישום לצורך עריכת השימוע, ובהחלט ניתן לרפא הפגם על דרך הותרת כתב האישום על כנו, תוך עריכת שימוע בדיעבד. עם זאת, בנסיבות שתוארו, התרשמתי שבמקרה זה הפגם היה בעוצמה גבוהה, המצריכה העברת מסר ברור למאשימה כי בשום אופן לא היה מקום לנהוג כפי שנהגה, וזאת בדמות הצעד של ביטול כתב האישום. ודוק, ביטול לצורך עריכת השימוע, ולא מחמת כל טעם אחר.

בנסיבות אלה, כתב האישום מבוטל, והמאשימה תתאם עם ב"כ הנאשם מועד לעריכת שימוע. המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.